

Veliki broj hrvatskih medija prenio je dio govora biskupa Jezerinca kojim biskup vrijeđa nevjernike i iz kojeg se lako može iščitati poziv na linč. Jezerinac tako tvrdi: "I ovaj rat agresorski bio je posljedica ateizacije, bezboštva i odbijanja Boga".

Udruga za zaštitu ireligioznih, *Protagora* nije upoznata niti s jednim zločinačkim pohodom organiziranim ili upravljanim od strane neke organizacije agnostika, ateista i ostalih nevjernika. Ali znamo da je prve progone onih, koji drugačije vjeruju, započela Crkva, a ne ateisti – naime u 4. st. istom nakon proglašenja kršćanstva službenom državnom religijom Rimskog Carstva, pobjednička frakcija kršćana započinje progon – kako drugih frakcija u okviru kršćanstva (npr. gnostika, a kasnije katara i bogumila), tako i pripadnika drugih religija koje pogrdno nazivaju poganima.

Dalje, u križarskim ratovima (1095-1291), pokrenutim i vođenim od strane Crkve - ne ateista - ubijeno je desetak milijuna ljudi. Još toliko poubijala je zločinačka Sveta Inkvizicija – a ne ateisti - do 1808. godine, kad ju je Napoleon Bonaparte konačno zabranio. Inkvizicija – a ne ateisti – posebno se sadistički okomila na milijune nevinih žena proglašavajući ih vješticama koje bi, nakon dugotrajnog bolnog i ponižavajućeg mučenja, žive spaljivala na lomači. KC time je dala neizbrisiv pečat „Europskome kulturnom identitetu“ jer takve navade ne poznaje niti jedna druga kultura.

Odlukom pape – a ne ateista - u 16. stoljeću započinje prisilno pokrštavanje američkih urođenika, koji su izloženi zvjerskim masakrima i genocidu (do početka 17. stoljeća pobijeno je 90% stanovnika Meksika i 85% stanovnika Perua) te im se „kršćanstvo = europska kultura“ utiskuje u tijelo i u dušu, ne bi li pod svaku cijenu spoznali gospodina, Isusa Krista. Sve do kraja 20. st. Katolička crkva nije imala ništa protiv njihovog zlostavljanja, porobljavanja i ubijanja.

Vjerski ratovi u Francuskoj (1562-1590) između katolika i hugenota obilježeni su masakrima hugenota u kojima samoinicijativno sudjeluju i bogobojažni katolici – a ne ateisti - obični građani koji, tri dana i tri noći, po ulicama i trgovima Pariza hvataju i kolju žene i djecu hugenota, u tzv. Bartolomejskoj noći 1572. godine.

Za vrijeme tridesetogodišnjeg rata između katolika i protestanata 1618.-1648. g. (kršćani protiv kršćana, a ne ateisti protiv kršćana) koji se vodio na teritoriju današnje Njemačke, usmrćen je svaki treći njezin stanovnik. Posebno okrutno bilo je osvajanje protestantskoga Magdeburga kojeg je vodila katolička koalicija, a ne koalicija ateista. Katolička – a ne ateistička - vojska (u kojoj su sudjelovali i hrvatski vitezovi) izmasakrirala je oko 25.000 od 30.000 stanovnika, nekoliko tjedana silovala djevojčice i žene, a grad je opljačkala i spalila te ga srasnila sa zemljom.

I „izabrani narod“ sustavno je kroz stoljeća bio na udaru Katoličke crkve, čime su Hitleru bitno olakšali „konačno rješenje“ „židovskog pitanja“. Hans Kueng tvrdi da je „nacistički antisemitizam, utemeljen na rasi, bio pripremljen rimokatoličkim i protestantskim antijudaizmom utemeljenim na religiji.“ Ne na ateizmu!

Tijekom 20. stoljeća Katolička crkva – a ne ateisti - još uvijek pokazuje svoj prezir prema ljudskim pravima, prema pravima žena, prema legalno izabranim predstavnicima naroda, a ponajviše prema pravima djece tolerirajući njihovo sustavno fizičko, psihičko i spolno zlostavljanje širom svijeta, prikrivajući i negirajući zločine, te štiteći zločince, a posebno pedofile iz svojih redova.

U pedesetak godina 20. stoljeća Katolička crkva – ne ateisti - šest se puta priklonila fašističkim diktatorima, genocidnim režimima, masovnim ubojicama, organizatorima logora smrti, silovateljima i otmičarima djece! Katolička crkva – ne ateisti - stala je na stranu pobunjene vojne oligarhije 1926. u Portugalu, sklopila konkordat s Mussolinijem u Italiji 1929., podržala pobunjenog generala Franca protiv Republike Španjolske 1936., poveselila se uspostavi zločinačke NDH 1941., blagoslovlila udar generala Pinocheta protiv Republike Čilea 1973., te prihvatila vojnu hunturu Jorgea Videle - uzurpatora vlasti u Republici Argentini 1976.

Hrvatsku naciju posljednjih dvadesetak godina uvjeravaju kako je bez Katoličke crkve ne bi niti bilo, kako biskupi rade u interesu naroda i sl. Naravno da HBK ne služi Republici Hrvatskoj nego svome poslodavcu, Svetoj stolici, odnosno samoj sebi, koristeći sva prava koja proizlaze iz za RH štetnog ugovora sa Svetom stolicom. Narod gladuje, prekopava po kontejnerima, a HBK raspolaže milijunima i gradi palače od oniksa. Sveta stolica je, kao što se to ovih dana često ponavlja, među prvima priznala Hrvatsku, ali nas to skupo košta. Do sada nas je olakšala za barem 6 milijarde kn, i svakodnevno uzima dodatni milijun. Udruga ireligioznih Protogora od RH nije nikad tražila ni lipe!

Ako građani RH jednog dana, na referendumu slobodnom voljom odluče prenijeti svoj neotuđivi suverenitet i svoju slobodu na Svetu stolicu, onda će biskupi moći uživati u misionarskoj ulozi preoblikovanja obrazovnog, pravnog i političkog sustava, te manipuliranja vojskom i policijom. Do toga dana oni su ravnopravni građani koji nemaju nikakva prava vrijeđati one koji misle drukčije i koji zbog valjanih razloga ne vjeruju u svetost Katoličke crkve. U 21. stoljeću u Crkvi demokracije nema, nema ravnopravnosti spolova, nema tolerancije na seksualno opredjeljenje pojedinca, a isti takav srednjovjekovni sustav bi hrvatski biskupi očigledno htjeli prenijeti i primijeniti i na RH.